

24 МАЙ - ДЕН НА ТВОРЧЕСТВОТО НА БЪЛГАРИЯ

Ако има нещо велико като човеколюбието и светло като слънцето, потребно като хляба и вечно като живота в тринадесет вековната история на България, то е дело на Кирил и Методий , делото наречено СЛОВО .Това е денят на творчеството на България, на най-бляскавата и съкровена изява на човека, на онова духовно извисяване, което във вековете се е утвърждавало като светъл венец на дръзновението, на ненаситната жажда за знания, прогрес, светлина. Защото още преди много векове, още в далечни времена, когато нашият народ в борби и изпитания се е утвърждавал и завоювал священното си право да бъде на тая земя, творчеството и знанията са били най-силните оръжия. Благодарение на тях той е издържал през бурите на робството и е запазил своята националност.

ВЕЛИКО Е делото на Солунските братя! Велико е защото поставя началото на живите народни езици и писменността, създава обществено движение на народен книжовен език и литература.

СВЕТЛО Е, защото е израз на демократическия дух на народа ни срещу високомерието и догмите на триезична Европа. Защото „не изпраща ли бог дъжда еднакво за всички? Или слънцето не сияе за всички? Не дишаме ли въздуха всички еднакво? И как вие не се срамувате да допускате само три езика, а всички други племена повелявате да бъдат слепи и глухи?“....

ПОТРЕБНО, защото човек не може да живее без свобода. То ще рече да живее без въздух. А свободата се постига първом в словото.

Делото на Св.св. Кирил и Методий изтръгна българина от чуждата духовна верига. И настана истинско духовно рождение. Те създадоха нова държава, която не се огражда с гранични бразди и каменни стени и в тая държава всеки може да вземе и даде знания и мъдрост-държава на духа.

ВЕЧНО, защото е вечен стремежа към знания. Словото на равноапостолите вдъхва смелост за търсене на истината, изковава твърдост за нейната защита, дава полет за съвършенството.

Дали преди сто и тридесет или преди сто и петдесет години е избран този ден - 24 май, за ден на светите братя Кирил и Методий, на българската азбука, просвета и култура и на славянската книжовност е все едно. Важното е, че жаждата на българския народ да слави своите достойни синове и дъщери е вечна.

Народът ни избра като най-голям празник деня, в който двамата братя са възгласени за светци.

Провъзгласението - позлатено върху икони ,издялано върху иконостаси и издълбано върху камък над оброчища, обкичено с брашлян и здравец над училищните входове и запято в песни.

Това е всенародно признание, защото за народа ни- двамата братя са колкото небесни, толкова и земни.

Неугасваща е светлината на българското слово ,зложено вътре в него от самия народен дух, избликнало от вярата му. Вяра , която го поддържа независим и в най-черните години на робство и насилие.

Бунтът на двамата братя срещу догмата ,тяхната борба за духовно освобождение е начало на една от най-светлите традиции в българската история. Традицията на единството между слово и дело, традицията на единството между слово и народ са ни толкова потребни днес, когато България е обхваната от ново демократично мислене, от порива на обновлението, когато народът ни се бори за утрешния ден с идеалите на най-светлите си чада.

ПИСМЕННОСТТА И СЛОВОТО НЕ Е САМО МИНАЛО!ПИСМЕННОСТТА И СЛОВОТО Е ПАМЕТ И ЗОВ ЗА БЪДЕЩЕТО.

Венцислав Манолов- директор на
ОУ,, Св. Св. Кирил и Методий“ с. Бежаново